

Nr 319.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1932.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 12 maj 1897 (nr 27) för Sveriges riksbank.

(Bankoutskottets utlåtande nr 60.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 20 maj 1932 dagtecknad proposition nr 258 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 12 maj 1897 (nr 27) för Sveriges riksbank.

Med avseende å riksbankens sedelutgivningsrätt innebär det föreliggande förslaget sådana ändringar i nu gällande regler, att *dels* åt Konungen skulle tillerkännas befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, på framställning av bankofullmäktige och efter samråd jämväl med riksgäldsfullmäktige lämna sådant medgivande till utvidgad sedelutgivning, som för närvarande kan meddelas endast av Konungen och riksdagen samfällt, *dels* såsom förutsättning för medgivande till extraordinär sedelutgivningsrätt — vare sig det lämnas av Konungen och riksdagen samfällt eller av Konungen allena — skulle angivas, i stället för nu gällande villkor om oundgänglig nödvändighet på grund av krig, krigsfara eller svår penningkris, att sådant medgivande med hänsyn till utomordentliga omständigheter prövas nödigt, *dels* ock den extraordinära sedelutgivningsrättens maximibelopp skulle höjas från 125 miljoner kronor till 350 miljoner kronor.

De sålunda föreslagna ändringarna har riksdagen ansett sig böra bifalla. Såsom bankofullmäktige i sin skrivelse i ämnet framhållit, är den utvidgning i sedelutgivningsrätten, som ett genomförande av berörda ändringar skulle medföra, och den ökade rörelsefrihet, riksbanken härigenom skulle erhålla, att betrakta såsom en av rådande exceptionella för-

hållanden påkallad försiktighetsåtgärd. Ett beslut i enlighet med fullmäktiges och Eders Kungl. Maj:ts förslag föranleder sålunda självfallet icke någon rubbning i de allmänna riktlinjer, som av statsmakterna angivits för penningpolitiken under den närmaste framtiden. I fråga om höjningen av maximibeloppet för den extraordinära sedelutgivningsrätten vill riksdagen i anslutning till vad departementschefen uttalat understryka, att nämnda höjning givetvis icke innebär någon befrielse från skyldigheten att avväga varje medgivande av ökad sedelutgivning till att motsvara vad som med hänsyn till olika föreliggande omständigheter prövas nödigt.

Jämväl den ifrågasatta lindringen av de i 7 § riksbankslagen uppställda fordringarna på beskaffenheten av den supplementära sedeltäckningen har riksdagen ansett sig böra medgiva.

På grund av det anförda får riksdagen amäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 9 juni 1932.

Med undersätlig vördnad.